

València, 18.01.10

MEDI AMBIENT

Els taps de plàstic i rosca posen en perill els boscos de sureres de tot Europa

- **Els científics de la Universitat de València i el CSIC adverteixen sobre l'envelliment i els problemes de regeneració dels boscos de suro.**
- **Tant les suredes valencianes com les de la resta de la península Ibèrica es troben ja en una situació molt delicada, «al límit», segons els experts.**

Científics de la Universitat de València i del CSIC adverteixen que l'ús de taps de plàstic i rosca, cada vegada més habitual en sectors com ara el vitivinícola, posa en perill el futur dels boscos de sureres de tot el continent europeu. Les alzines sureres es mantenen, principalment, gràcies a l'aprofitament de la seua escorça, cosa que no implica la tala dels arbres. Per això, especialistes del Centre d'Investigacions sobre Desertificació (UV-CSIC) subratllen la necessitat de posar en marxa mesures per a evitar l'envelliment i els problemes de regeneració dels boscos de sureres, com ara els del Parc Natural de la Serra d'Espadà.

L'etiquetatge de les botelles de vi en què es destaque la utilització de suro natural o suro certificat «seria molt desitjable, ja que proporcionaria un criteri per a la selecció del vi als consumidors interessats en la protecció de la natura», assenyalava l'investigador del CIDE Juli Pausas. La certificació del suro pot ser, alhora, un mètode per a reutilitzar aquesta matèria.

Moltes sureres presenten importants problemes d'envelliment, mentre que la seua situació també s'agreuja per malalties com ara «la seca», produïda principalment per fongs. Una malaltia afavorida, al mateix temps, pel canvi climàtic que afegeix estrès a les sureres i pot incrementar-ne el risc de mortalitat.

Així doncs, es pot considerar que les sureres europees es troben actualment en una situació molt delicada, quasi al límit, tal com indica la publicació recent de la Society for Ecological Restoration International *Cork oak woodlands on the Edge*. Al contrari, els boscos del nord d'Àfrica de la mateixa espècie es troben en perill «a causa de la sobreexplotació del suro, l'obtenció de fusta, la sobrepastura, etc.», explica Juli Pausas, un dels editors de la publicació esmentada.

SURERES VALENCIANES, UN EXEMPLE DE REGENERACIÓ

Els estudis de Juli Pausas (CSIC-UV) i Josep Pons (Centre d'Estudis Ambientals de la Mediterrània, CEAM) que es recullen en aquest llibre mostren, a més, que les suredes valencianes són un model per entendre la regeneració d'aquesta espècie. Per exemple, als camps abandonats de la serra d'Espadà «es veu clarament que el suro regenera molt bé, al contrari que en altres llocs, sobretot per l'abundància de la fauna que dispersa les glans (que fan falta a les deveses ibèriques) i per la baixa pressió de les espècies herbívores», argumenten els científics. De fet, al sud ibèric, l'abundància d'ungulats herbívors limiten la regeneració de les sureres.

Per a més informació:

<http://www.uv.es/jgpausas/corkoak.htm>